

- 2) opłata za ciepło, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, stanowi iloczyn ilości dostarczonego ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskaźników układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego na przyłączy do węzła cieplnego lub do zewnętrznych instalacji odbiorczych, albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji, o których mowa w § 30 ust. 1 rozporządzenia taryfowego oraz ceny ciepła dla danej grupy taryfowej;
- 3) opłata za nośnik ciepła, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór nośnika ciepła, stanowi iloczyn ilości nośnika ciepła dostarczonego do napełnienia i uzupełnienia ubytków wody w instalacjach odbiorczych, ustalonej na podstawie odczytów wskaźników układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w węźle cieplnym oraz ceny nośnika ciepła dla danej grupy taryfowej;
- 4) miesięczna rata opłaty stałej za usługi przesyłowe, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn zamówionej mocy cieplnej oraz 1/12 stawki opłaty stałej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej;
- 5) opłata zmienna za usługi przesyłowe, pobierana za każdy miesiąc, w którym nastąpił pobór ciepła, stanowi iloczyn ilości dostarczonego ciepła, ustalonej na podstawie odczytów wskaźników układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanego na przyłączy do węzła cieplnego lub do zewnętrznych instalacji odbiorczych, albo w innych miejscach rozgraniczenia eksploatacji urządzeń i instalacji, o których mowa w § 30 ust. 1 rozporządzenia taryfowego oraz stawki opłaty zmiennej za usługi przesyłowe dla danej grupy taryfowej.

VI. WARUNKI STOSOWANIA CEN I STAWEK OPŁAT

1. Standardy jakościowe obsługi odbiorców.

Ustalone w niniejszej taryfie ceny i stawki opłat, są stosowane przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi odbiorców, które zostały określone w rozdziale 6 rozporządzenia przyłączeniowego.

2. W przypadkach:

- uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowych wskaźników układu pomiarowo - rozliczeniowego,
- niedotrzymania przez strony warunków umowy sprzedaży ciepła,
- udzielania bonifikat przysługujących odbiorcy,
- nielegalnego poboru ciepła

stosuje się odpowiednio postanowienia określone w rozdziale 4 rozporządzenia taryfowego.

VII. ZASADY WPROWADZANIA ZMIAN CEN I STAWEK OPŁAT

1. O zmianie cen i stawek opłat sprzedawca powiadomi odbiorcę pisemnie, co najmniej na 14 dni przed wprowadzeniem nowych cen i stawek opłat.

2. Sprzedawca wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Poz. 2070

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK.4.PZ.0911/59/09 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 12 października 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XXXVII/224/09 Rady Gminy Białogard z dnia 2 września 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Białogard w obrębie ewidencyjnym Kościernica.

Uzasadnienie

W dniu 2 września 2009 r. Rada Gminy Białogard podjęła uchwałę Nr XXXVII/224/09 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Białogard w obrębie ewidencyjnym Kościernica.

W podstawie prawnej kwestionowanej uchwały Rada przywołała przepis art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zgodnie z którym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

Rada Gminy Białogard miała zatem kompetencje do podjęcia przedmiotowej uchwały. Jednak zdaniem organu nadzoru uchwała Rady Gminy Białogard Nr XXXVII/224/09 z dnia 2 września 2009 r. w sposób istotny narusza przepis art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiący iż ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W planie miejscowego zagospodarowania przestrzennego gminy Białogard w obrębie ewidencyjnym Kościernica wydzielono tereny rolne z ustaleniem lokalizacji elektrowni wiatrowych. Są to obszary o symbolach literowych: 1EW/R, 2EW/R i 3EW/R, na których ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy dla siłowni wiatrowych w sąsiedztwie i na granicy opracowania przedmiotowego planu. Ponadto Rada Gminy Białogard w § 6 ust. 1 pkt 2 lit. i uchwały Nr XXXVII/224/09 określiła zasięg strefy oddziaływania od elektrowni wiatrowych na minimum 500 m (odległość od zabudowy związanej ze stałym pobytem ludzi). Zgodnie z dokumentacją planistyczną (prognozą do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru lokalizacji elektrowni wiatrowych Gmina Białogard, obręb ewidencyjny Kościernica) strefa ta stanowi minimalną strefę ochronną od zabudowy związanej ze stałym pobytem ludzi, co jednocześnie implikuje zakaz zabudowy w jej granicach. Należy jednak zwrócić uwagę, iż powyższa strefa wykracza poza granice opracowanego planu miejscowego, wprowadzając tym samym zakaz zabudowy na terenach rolnych, na których zgodnie z obowiązującym studium gminy Białogard (uchwała Rady Gminy Białogard Nr XXVII/156/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Białogard w obrębie Kościernica i obrębie Łęczno) dopuszczona jest zabudowa mieszkalno-gospodarcza.

Studium określa politykę gminy w zakresie zagospodarowania przestrzennego i wyznacza przedmiotowe granice, w jakich ma następować wiążące zarówno władzę, jak i obywateli, ustalenia przeznaczenia poszczególnych terenów oraz sposobów zagospodarowania i zabudowy. Zapisy planu zagospodarowania nie mogą zatem doprowadzić do modyfikacji kierunków zagospodarowania przewidzianego w studium lub też tego zagospodarowania wykluczyć (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 lutego 2008 r. sygn. akt. II SA/GI 817/06). Z sytuacją taką mamy do czynienia w analizowanym stanie faktycznym, gdzie Rada Gminy Białogard określając w planie zagospodarowania strefę oddziaływania elektrowni wiatrowych, w sposób wykraczający poza granice planu, wprowadziła zakaz zabudowy na terenach, na których zgodnie z obowiązującym studium zabudowa terenu jest dopuszczalna. Wyrysowywanie zatem nieprzekraczalnej linii zabudowy na granicy opracowania planu dla jakiegokolwiek inwestycji, której oddziaływanie wykracza poza obszar objęty planem stanowi naruszenie wyżej cytowanego przepisu albowiem spowodowało to, iż tereny nie objęte planem zostały obciążone negatywnym oddziaływaniem przedmiotowej inwestycji, a tym samym zmieniają ustalenia studium.

Reasumując, uznać należy, iż stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXVII/224/09 Rady Gminy Białogard z dnia 2 września 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Białogardu w obrębie ewidencyjnym Kościernica, jest konieczne i zasadne.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego.

w.z. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

**Andrzej Chmielewski
WICEWOJEWODA**